

Pyhäin- päivänä Katse kohti taivasta

*Pyhäinpäivä on sulautu-
ma kahdesta juhlasta:
kaikkien pyhien päivästä
ja kaikkien uskovien
vainajien muistopäivästä.*

Pyhäinpäivänä luetaan kirkoissa kaikkien kuluneen vuoden aikana kuolleiden seurakuntalaisten nimet ja sytytetään kynttilät vainajien muistolle.

Kynttilät syttyvät myös hautausmailla. Palava kynttilä on rukouksen vertauskuva. Liekki kertoo kaipauksesta ja rakkaudesta jo kuolleita läheisiä kohtaan.

Pyhäinpäivän perinteinen evankeliumi on vuorisaarnasta, jossa Jeesus julistaa, ketkä ovat autuaita ja sanoo opetuslapsiaan maailman valkeudeksi.

Pyhäinpäivää vietetään 1. marraskuuta.
Tapahtumatietoja takasivulla.

PALVELEVA PUHELIN

Soittamalla Palvelevaan puhelimeen saa yhteyden kuuntelemaan lähimmäiseen. Joka ilta numerossa 10071 päivystävä puhelinpalvelu on toiminut Porissa jo 25 vuotta.

SIVU 2

RIPPIKOULUT

Nyt on aika miettiä, haluaako rippikoululeirille vai valitseeko ilta- tai hiihtolomarippiksen. Ilmoittautuminen rippikouluihin on 30.10. Rippikoulu- iässä ovat vuonna 1983 syntyneet.

SIVU 7

ISÄN ELÄMÄÄ

Oma vapaa-aika hupeni, kun tilalle tuli isyys, huomasi Jari Multisilta. Hänen ei kuitenkaan tarvitse miettiä listatessaan elämänarvoja.

KESKIAUKEAMA S. 4-5

ERILAINEN SAMANLAINEN

"Luomme omalla paikallamme, asenteillamme ja työllämme mahdollisuuksia myös vammaiselle ihmiselle elää arvokasta ja hyvää elämää", toteaa kehitysvammapastori Eija Mäkinen.

TAKASIVU S. 8

PÄÄKIRJOITUS 25.10.1997

Keskustelkaa!

Monissa perhejuhlissa syntyy mielenkiintoisia keskusteluita. Keskustelunaiheet poukkoilevat sinne tänne - yleensä papin kanssa puhutaan jostakin kirkon elämään liittyvästä.

Eräissä kastetilaisuudessa keskustelimme kirkossa keskusteltavista asioista. Puhetta oli ehtoollisviiniin rypäle- tai marjalähtöisyydestä ja opillisista kiistakysymyksistä. Yhteinen tuntu oivan se kokemus, että nämä kirkon sisäiset keskustelut jäävät kovin monelle ihmiselle käsitännätoimiksi ja etäisiksi. Esitettiin myös sellainen ajatus, kirkko etäännyttymisistä, kun kirkossa puhuttavat asiat eivät liity ihmisen arkiseen kokemusmaailmaan.

Ainakin se lienee totta, että keskusteluun milloin mistäkin oppiin tai toimintaan liittyvästä periaatekysymyksestä kuulu paljon aikaa ja työvoimaa. Tällä hetkellä tällaisia aikoja vieviä asioita ovat esimerkiksi keskustelu yhteisestä vanhurskaustunnustuksesta, lausuntojen valmistelu jumalanpalvelus uudistuksesta ja kirkon viran järjestelyistä.

Tässä kirkossa ei uudistuminen koskaan lakkaa sanovat jo tunnustuskirjat, ei ainakaan uudistaminen. Joskus tuntuu, että liika on liikaa. Seurakuntatyössä pitäisi voida keskittyä ihmisten kohtaamiseen eikä papereihin.

Toisaalta kuitenkin kaikissa uudistuksissa pitäisi kuulua myös kentän ääni. On otettava huomioon myös se, miten jokin asia koetaan ja miten se vaikuttaa seurakuntalaisten taalla. Kuinka paljon kirkolla ylipäätään pitäisi olla aikaa käsitellä muita asioita kuin niitä, jotka vaikuttavat ihmisten elämään?

Joka tapauksessa näissä erilaisissa keskusteluissa ihmiset ovat olleet sitä mieltä, että kirkon sanoma on hyvä sanoma, joka voi antaa voimia arkipäivän keskellä elämiseen. Tämän voiman ja toivon sanoman välittämisen voimattomille ja toivottomille on kristityille annettu tehtävä, jota ei voi unohtaa silloinkaan, kun keskustellaan mielenkiintoisista ja tärkeistä asioista.

Yhtenä kuvana kirkon toiminnasta on käytetty seurakuntalaiva-ajatus. Seurakuntalaiva ei kuitenkaan risteilyalus, jonne mennään hetkeksi irtaantumaan arjen maapinnasta. Seurakuntalaiva on pikemminkin pelastuslaiva (-vene), josta laivaan pääsee ojentavat kätensä, heittävät pelastusrenkaan taikka hyppäivät itse auttamaan vielä veden varassa olevia lähimmäisiään. Voisiko kaikessa kirkollisessa keskustelussa tulla esiin tämä ehkä vanhanlainen (!!!) tehtäväkeskeinen lähimmäiseen keskittyvä näkökulma.

Kari Erkkola

Tunti taaksepäin

Kelloja siirretään lauantain ja sunnuntain välisenä yönä. Yhden tunnin saa elää kahteen kertaan. Joskus aika tuntuu menevän liian nopeasti. Tekisi mieli siirtää kelloa vielä enemmän: päiviä, viikkoja tai vuosia.

Kesäaika päättyy siis virallisesti tänä viikonloppuna. Todellisuudessa ollaan jo pitkällä syksyssä ja kesästä on jäljellä vain muistot ja haalistunut rusketus. Onneksi meillä Suomessa on edelleen neljä vuodenaikaa, eikä vain kesä ja talvi.

Syksy on monen mielestä kaikkein kaunein vuodenaika, mutta toisaalta se mielletään usein menetykseen, haikuuteen ja suruun. Ehkä se kesän päättymiseen liittyen muistuttaa siitä, että kaiken minä saamme joudumme lopulta antaa pois. Elämä on sellaista. Kesä menee, ystävyys loppuu, ihmissuhde päättyy, aurinko laskee, läheinen kuolee... Kaikki ihmissuhteet päättyvät lopulta eroon. Viimeiseksi joudumme antamaan pois elämän itsensä.

Suru on ainoa tapa antaa pois jotakin tärkeää ja rakasta, tuhoamatta rakkautta. Tai itseasiassa on toinenkin tapa: kieläminen. Ei se ollutkaan mitään. Kielletään tärkeän asian tai ihmisen arvo ja yritetään sillä tavoin unohtaa kokonaan. Suru sen sijaan säilyttää rakastetun arvon ja antaa samalla tilaa jollekin uudelle. Vain surumella voimme siirtyä elämässä eteenpäin. Suru lähtee vain suremalla. Silti on asioita ja ihmisiä, joita emme koskaan lakkaa ikävöimästä.

Heikki Kruus
perheneuvoja

Puhelinauttamista Porissa 25 vuotta Palveleva puhelin vastaa monenlaiseen hätiin

Ihmisseuhteita hoidetaan puhelimen välityksellä nykyään todennäköisesti enemmän kuin koskaan aikaisemmin.

Puhelinkulttuuriin liittyvä ajan ilmiö on erilaisten puhelulinjojen suosio: viihdelinjat, keskustelulinjat, seksilinjat, sensilinjat, pulinaboksit ja jututururit tarjoavat jokaiselle jotakin. Myös kirkolla on oma linja: Palveleva puhelin. Mikä on tämän puhelimen paikka monenlaisten puhelinpalvelujen kentässä?

Puhelimen avulla saataviin kontakteihin turvautuminen kertoo yksinäisyydestä. Yksinäisyys ihmisten keskellä onkin yksi tämän ajan ongelma. Yksinäisyys nousee tunteesta, ettei ole yhteyttä eikä kontaktia.

Puhelimeen turvautuminen kontaktin saamiseksi kertoo myös, miten väkiväkeä on ihmisseuhteiden luominen ja miten pelottavaa ja loukkaavaa on torjuttu tuleminen. Kun turvautuu puhelimeen saa haluamansa palvelun, jonkinlaisen yhteyden toiseen ihmiseen tarvitsematta pelätä tulevana torjuttu tai loukattu.

Nimettömänä ja luottamuksellisesti

Aivan oma lukunsa kaupallisten linjojen rinnalla ovat eettisillä periaatteilla toimivat puhelimet, joilla on yhteiset säännöt. Näistä puhelimista vastaa aina tietty taustayhteisö. Tärkein periaate on se, että soittajalle tarjotaan mahdollisuus keskusteluun nimettömänä ja luottamuksellisesti sekä ilman maksua, joka tuottaa taloudellista etua taustayhteisölle. Toisen tärkeä periaate on, että keskustelussa kunnioitetaan soittajan oikeutta itse määrittää keskustelun aihe ja tehdä omia ratkaisujaan ilman painostusta ja ohjausta. Päivystäjät näissä puhelimissa ovat pääsääntöisesti vapaaehtoisia, alan asiantuntijain valitsemia ja koulutettuja henkilöitä.

Kirkon Palveleva puhelin on yksi eettisten periaatteiden mukaan toimivista puhelimista. Muita ovat esimerkiksi Mannerheimin lastensuojeluliiton Lasten ja nuorten puhelin, Rikosuhripäivystys ja Suomen Mielenterveysseuran auttavat puhelimet.

Tukea tässä ja nyt

Kriisissä olevan ihmisen auttaminen puhelimista on melko uusi, mutta laajalle levinnyt kansainvälinen ilmiö. Euroopassa palvelu sai alkunsa 1950-luvun alkupuolella.

Eri maiden kriisipuhelinpalvelut eroavat käytännössä jonkin verran toisistaan. Yhteistä näille eri tavoin järjestetyille kriisipalveluille on perusnäkemyks kriisissä olevan ihmisen emotionaalista tarpeista sekä tarpeista saada välitöntä aktiivista tukea ja apua. Sen sijaan kaikkialla kriisipuhelin ei ole samalla tavoin käytetty kirkon toimintana kuin Suomessa.

Palveleva Puhelin on osa Suomen evankelis-luterilaisen kirkon auttamistoimintaa ja tulee sisältönsä puolesta lähelle sielunhoitoa ja diakoniaa. Palvelevaa puhelinta on myös ku-

vattu luterilaisen kirkon rippituoliksi.

Kriisit tuttuja kaikille

Palveleva Puhelin kuuluu jäseneinä kansainväliseen IFO-TES-liittoon, jolla on tietyt tavoitteet, periaatteet ja menetelmät. Ensimmäisenä tavoitteena on antaa häädissä, epätoivossa tai itsemurhavaarassa olevalle mahdollisuus saada välitön yhteys ihmiseen, joka ystävänä on valmis ja kykenevä hantä kuuntelemaan ja käymään hänen kanssaan auttavaa keskustelua. Tämä tapahtuu soittajan ratkaisuvapautta kunnioittaen. Tavoitteena on rohkaista elämään ja kannustaa kriisitilanteiden voittamiseen. Periaatteena on ehdoton luottamuksellisuus ja maksuttomuus sekä kaikenlaisesta painostuksesta pidättäytyminen.

Kriisit ovat luonnollinen ilmiö ihmisen elämässä, perheessä ja työyhteisössä. Jokainen joutuu kohtaamaan niitä lapsuudesta vanhuuteen. Niistä selviydytään usein omin neuvoin tai läheisten ihmisten avulla. Joskus kriisi kohdataan niin voimakkaana, että omat voimat eivät tunnu riittävän eikä ole ketään, jolle asiasta voisi tai haluaisi puhua. Palvelevan puhelimen tarkoitus on olla avuksi tällaisessa tilanteessa, kuunnellen ja keskustellen osallistua soittajan elämäntilanteeseen.

Päivystys joka ilta

Suomen ensimmäinen Palveleva Puhelin aloitti toimintansa Helsingissä 33 vuotta sitten. Porin evankelis-luterilaisen seurakuntien Palveleva puhelin tulee nyt toimineeksi 25 vuotta. Palveleva Puhelin aloitti Porissa toimintansa samana vuonna kuin seurakuntien Perheasiain neuvottelukeskus, jonka yhteyteen Palveleva puhelin on täällä Porissa liitetty.

Palveleva puhelin päivystää Porissa joka ilta kello 18-24 numerossa 10071. Kun Porista soittaa palvelevaan puheluun, niin puhelu voi kuitenkin ohjautua myös Turun telealueella oleviin päivystyspisteisiin. Näin tapahtuu esimerkiksi silloin, kun puhelin Porissa on varattu. Tämä yhteistyö antaa mahdollisuuden pidempään päivystysajan ja parempaan tavoitettavuuteen. Samalla se vahvistaa mahdollisuutta soittaa tuntemattomana.

Päivystäjät sitoutuneita

Palvelevaan puhelimeen tulevien soittojen määrää vaihtelee luonnollisesti eri iltoina, mutta vuositasolla se on pysy-

nyt viime vuosina suunnilleen samana. Keskimäärin Porissa käydään neljä hieman alle puolentunnin keskustelua vuoden jokaisena iltana. Tähän tulevat lisäksi ne soitot, jotka ohjautuvat muihin alueen päivystyspisteisiin.

Porin palvelevassa puhelimessa on tällä hetkellä 52 päivystäjää. Heidät on valittu tehtävään soveltuvuushaastattelun perusteella ja he ovat mukana jatkuvassa työnohjauskassa ja koulutuksessa. Päivystäjät ovat allekirjoittaneet kirjallisen sitoumuksen vaihtolovelvollisuudestaan.

He ovat sitoutuneet pitämään luottamuksellisuutta kaikkein päivystystyössä kuulemansa asiat. Toisaalta he ovat sitoutuneet osallistumaan koulutukseen ja säännöllisesti kokoon-tuviin työnohjausryhmiin.

Vapaaehtoisuuden pohjalta

Päivystäjät toimivat vapaaehtoisuuden pohjalta; he eivät saa työstään palkkaa. Tai niin kuin eräs päivystäjä asian ilmaisi: hän saa kyllä palkkaa, mutta ei rahallista korvausta. Palkalla hän tarkoitti sitä hyvää mieltä, mikä tulee toisen auttamisesta.

Palvelevan puhelimen toiminta ei olisi mahdollista ilman tällaista vapaaehtoisten joukkoa. He tekevät äärimmäisen arvokasta työtä, mutta työn luonteen vuoksi ovat vähän esillä ja saavat liian harvoin kiitosta tai tunnustusta.

Päivystäjäkoulutus keväällä Uusia päivystäjiä valitaan ja koulutetaan aina tarpeen mukaan. Seuraava koulutus on ensi keväänä. Päivystäjäksi haluavat voivat ilmoittautua Perheasiain neuvottelukeskukseen Palvelevan puhelimen sihteerille viimeistään tammikuun aikana. On selvää, että Palvelevassa puhelimessa päivystäminen ei sovellu jokaiselle. Soveltuvuuden selvittämisen ennakko keskustelun avulla suojaa samalla päivystäjäksi aikovaa ottamasta itselleen liian raskasta tai sopimatonta tehtävää.

Soittaja päättää, mistä puhutaan

Palvelevan puhelimen päivystäjä ei ole terapeutti, vaan ystävällinen ihminen. Yhteyden kokemus on perusasia, josta ihminen voi löytää itselleen uusia voimavaroja Soittaja päättää, mistä puhutaan. Päivystäjä ei painosta eikä tyrkytä väkisin ratkaisuja, vaan kunnioittaa soittajan itsemäärämis-oikeutta oman elämänsä

Hädällä on monet kasvot

Palvelevaan puhelimeen voi soittaa hyvin monenlaisissa asioissa. Vaikka kysymyksessä onkin kriisipuhelin, niin soittajalla ei tarvitse olla hengenhätiä. Esimerkiksi viime vuoden tilastoista voidaan päätellä, että Palveleva puhelin on juuri arkielämän vaikeuksissa ihmisen tukena. Suurin syy soittoihin oli yksinäisyys sekä ihmisseuhteongelmat. Usein esille tulevia elämän alueita olivat myös sairaus, päihteet ja seksuaalisuus. Perimmäisten kysymysten pohdinta on myös Palvelevassa puhelimessa tavallista.

Palvelevaan puhelimeen tulee jatkuvasti myös aivan selviä kriisipuheluja, joissa kysymys on itsemurha-ajatuksista tai aikomuksesta. Samoin perheongelmia sekä läheisen ihmisen sairautta tai kuolemaa pohditaan melko usein.

Hädällä on monet kasvot ja Palveleva puhelin vastaa hyvin monenlaisen hätiin. Yksi tärkeimmistä Palvelevan puhelimen tehtävistä on puolustaa jollakin tavoin elämässään syrjäytyneen ihmisen arvoa.

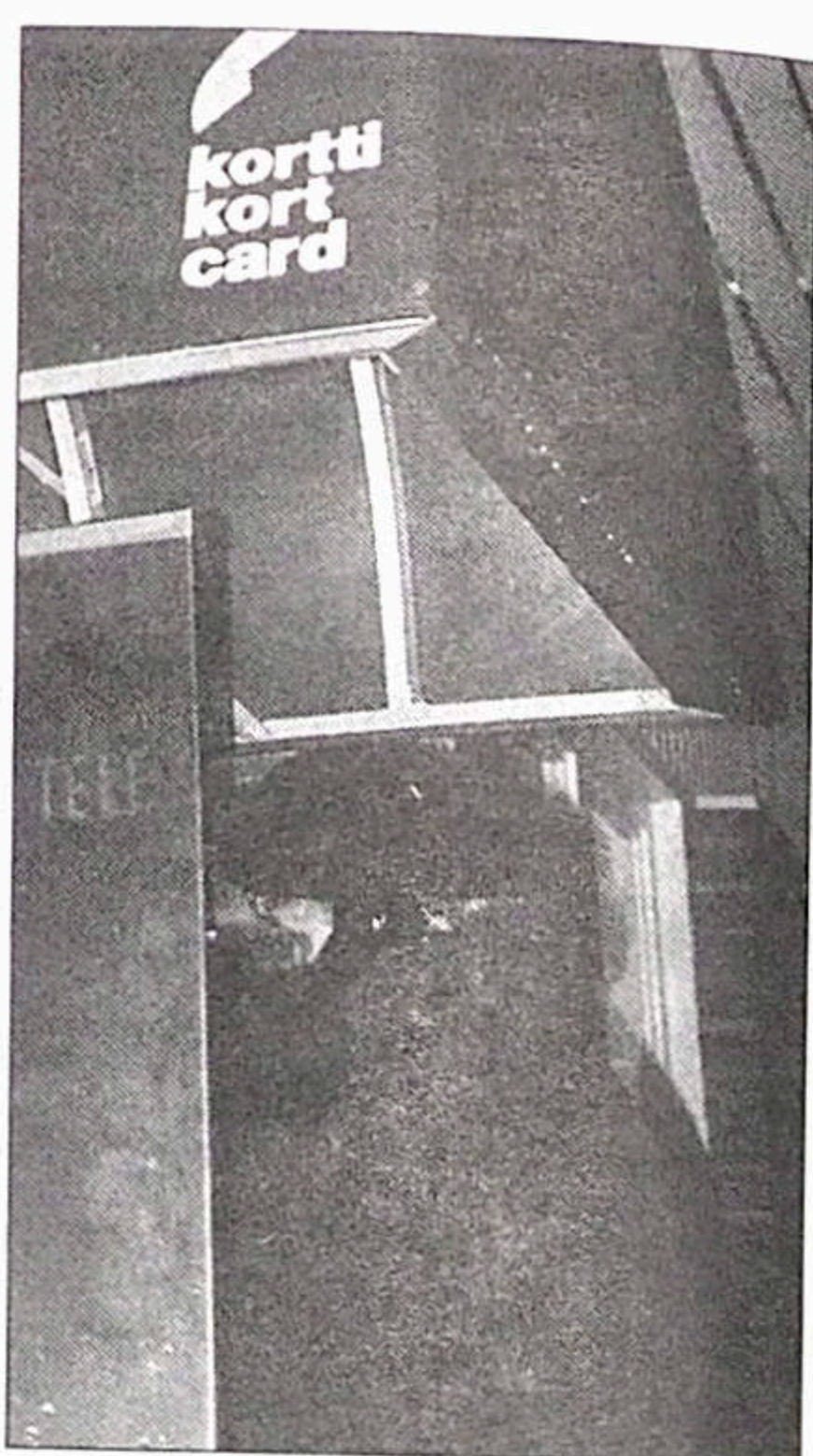
Yksinäisyys nousee tunteesta, ettei ole yhteyttä ja että on jäänyt sivuun ja syrjään. Se liittyy usein kokemuksen, ettei minulla ole läheisille ihmisille eikä yhteiskunnalle mitään arvoa.

Palveleva puhelin haluaa antaa ihmiselle kokemuksen, että hän kaikista huolimatta on tärkeä.

Heikki Kruus
Palvelevan
puhelin sihteer

Palveleva puhelin päivystää
Porissa joka ilta klo 18-24
numerossa 10071

Soitto maksaa paikallispuhelun verran
ilman mitään lisämaksua.

Palveleva
puhelin

AJANKOHTAISTA AJANKOHTAISTA AJANKOHTAISTA AJANKOHTAISTA

Metsähautausmaan veteraaniosasto valmistunut

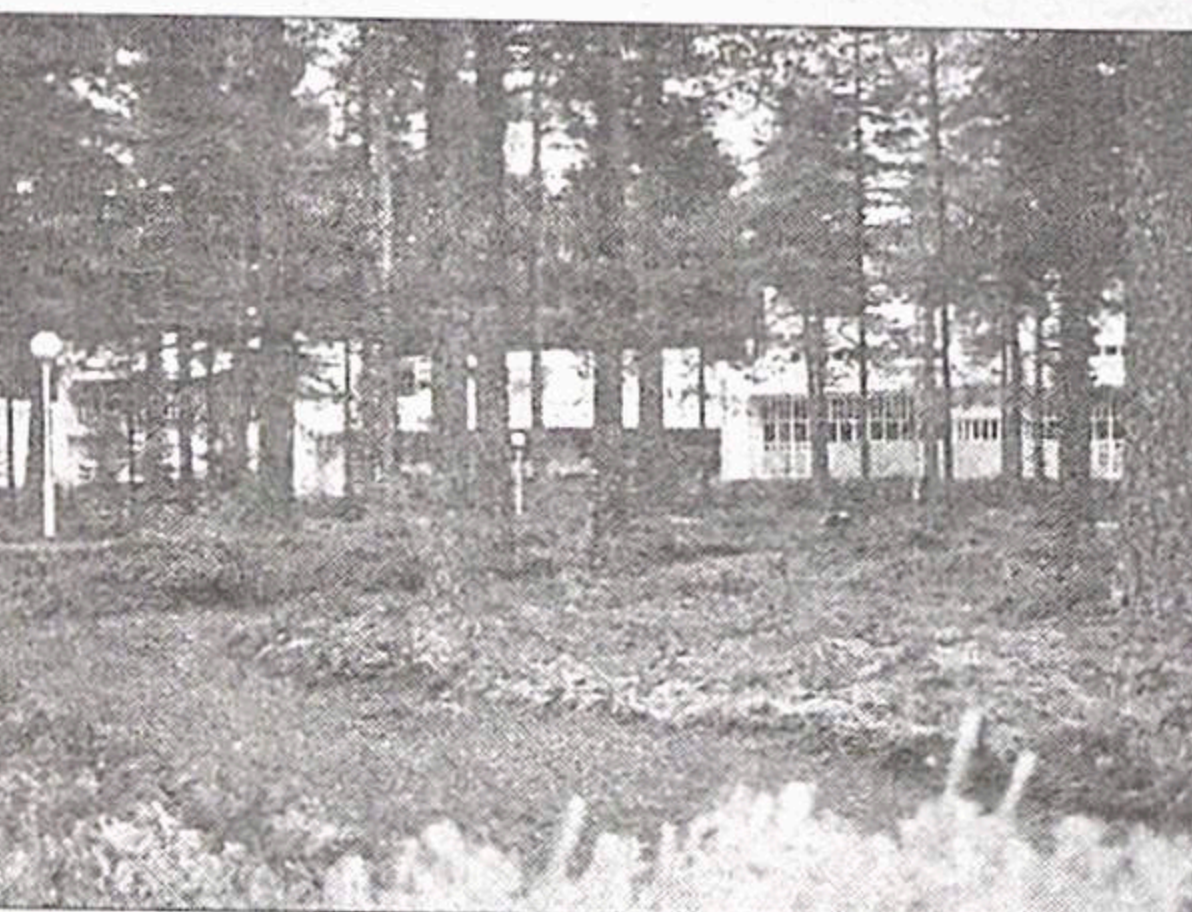
Veteraanijärjestöjen toivomuksesta on Porin metsähautausmaalle perustettu erityinen veteraaniosasto. Hautausasto on Metsäkapellin välittömässä läheisyydessä, kappelista länteen.

"Veteraaniosastolle hautausmaahan ei ole mitään estettä, osasto on ollut valmiina jo muutaman kuukauden", toteaa metsäpuutarhuri Matti Korpela.

Yhteinen kirkkoneuvosto on päättänyt, että veteraaniosastolla toimitaan hautausmaahan ohjesääntöön ehtoilta. Veteraaniosastolta luovutettava hautauspaikka on normaali sukhauta, johon myös veteraanin puoliso voidaan haudata. Osastoa laajennetaan tarpeen mukaan.

Veteraaniosaston muistokiveä varten hautausmaahan missään osassa hautausmaata, ei niitä ole veteraaniosaston paikoilla koskaan ollutkaan."

Metsähautausmaan veteraaniosasto on hyvällä paikalla lähellä kappelia. Sinne on helppo kulkea.

Metsähautausmaan veteraaniosasto on hyvällä paikalla lähellä kappelia. Sinne on helppo kulkea.

mokkaasti eikä ymmärrä, mistä tiedot ovat lähteneet liikkeelle.

"Meillä ei ole enää vuosikausiin ollut vesiongelmia missään osassa hautausmaata, eikä niitä ole veteraaniosaston paikoilla koskaan ollutkaan."

Muistolehtoa ehostetaan

Lammen takana sijaitsevaa metsähautausmaan muistolehtoa kunnostetaan parhaillaan.

Tällä hetkellä muistolehdestä kertoo pieni kivi ja jyrkävää puurist.

Paikalle on tuotu lisää maata, jotta muistolehdon saattaisiin hiukan kumpuileva muotoa, toistaiseksi metsämaan kerros puuttuu vielä. Myöhemmin vaihdetaan ristin paikalle muistokivi.

Kunnostuksen jälkeen muistolehto erottuu maastosta entistä selvemmin omana kokonaisuutenaan.

Matti Korpela arvelee, että

Reposaaren kanttoreiden lauluja juhlakonsertissa

Reposaaren kirkko-kuoro juhlii 65-vuotistaivaltaan pyhäinpäivänä 1. marraskuuta. Kuoron johtaja Kaj Vartio on tyytyväinen kuoroonsa, johon on viime vuosina tullut mukaan uusia laulajia, myös miehiä.

"Tällä hetkellä laulajien määrä on yli 20, mikä on Porin pienimmän seurakunnan olosuhteissa hyvä saavutus", hän toteaa.

Kuoro on esiintynyt etupäässä kirkossa ja seurakunnan tilaisuuksissa. Pyydettyäessä on ohjelma-apua annettu muutenkin, sillä kuoro on ainoa Reposaarella.

"Tästä syystä ohjelmistoon on aina kuulunut myös kansanlauluja sekä muuta hyvää maallista musiikkia. Varsinaisia konsertteja on pidetty harvemmin, mutta laulajihuille on osallistuttu säännöllisesti."

Uskollisia kuorolaisia

Kun Reima Eloranta vuonna 1932 tuli Reposaarelle kanttoriksi, hän perusti ensi töikseen kirkkokuoron. Hänen kadottuaan sodassa työn jatkajaksi saatiin Karjalasta evakona tullut Anselmi Varonen.

Vuonna 1954 kanttoriksi tuli Väinö I. Haapalainen, joka valvui seurakuntaa aina kuolemaansa eli vuoteen 1977 asti. Seuraava kuoronjohtaja, opettaja Unto Kovanen hoiti

tehtävää kahteen otteeseen. Lisäksi kuoroa ovat johtaneet kanttorit Uolevi Kotilehto ja Hannu Käkelä. Syksystä 1984 alkaen toiminnasta on vastannut opettaja Kaj Vartio.

Reposaaren kirkkokuorossa on ollut parhaimmillaan lähes 30 laulajaa. Kuorolaisten määrä putosi sen myötä, kun saaren väkiluku pieneni. Yhdessä vaiheessa kuorossa oli pelkästään naislaulajia.

Uskollisimmat laulajat ovat olleet mukana yli 50-vuotta.

Tähän virstanpylväaseen ovat päässeet nuorina tytöinä kuoron liittyneet Liisa Santavuori ja Margit Meriläinen. Kuoro toiminnan juuret ovat 1920-luvulla, jolloin Reposaarella oli naiskuoro. Hoosiannaa esittäessä saatiin avuksi muutama mies.

Lauluja kotinurkilta

"Reposaaren kirkkokuoron konsertti on kunniansoitus 80-vuotiaalle Suomelle. Ohjel-

työ valmistuu keväiseen mennessä.

Muistolehtoon vainajan tuhkä kätetään nimettömänä ilman urnaa.

Hautauksia 1200

Metsähautausmaa on ollut käytössä 1990-luvun ajan. Hautapaikkoja sieltä on tähän mennessä lunastettu noin 1500, hautauksia on ollut lähes 1200.

Metsähautausmaalla on haudattu neljälle osastolle, kolme on melkein täynnä.

"Metsähautausmaan luonne on saatu hyvin säilymään", kiittelee Matti Korpela.

Kukkaa ei metsähautausmaalla voi istuttaa maahan, koska niiden kautta metsäpohja lähtisi ruohottumaan. Tämän ohjeen noudattamisessa on ollut jonkin verran ongelmia.

Metsähautausmaa edustaa uudenlaista, luonnonmukaista hautausmaakulttuuria. Muistomerkit ovat pienikokoisia, nurmikon sijasta hautoja peittää metsämaa.

Matti Korpela arvelee, että

HARTAUS

Rukous on ykkösasia

Tuntuu hienolta, kun pitkäaikainen toive toteutuu. Näin kävi minulle hiljakkoin. Olin yli kaksikymmentä vuotta odottanut erään englanninkielisen opuksen julkaisemista suomeksi. En tosin ollut pelkästään odottanut, vaan olin muutamaa otteeseen innokkaasti suositellut kyseistä kirjaa yhdelle kotimaiselle kristillisten kirjojen kustantajalle. Ei ottanut tulta. Mutta nyt se on sitten tapahtunut ja tässä se tulee - eipä paljastetakaan vielä!

Sain tämän kirjan luettavakseni Israelissa kaksikymmentäkaksi vuotta sitten. Sen antoi minulle monien pyhän maan matkalaisten tuntema Kaarlo Syväntö. Kävin häntä jelpimässä melkein joka viikonloppu kolmekuukautisen kabbutsi-keikkani aikana. Kaarlo oli itse lkenut kirjan neljä kertaa merkiten sivujen reunaan lukupäivämääriä. Ymmärsin, että sillä miehellä ei ollut aikaa tuhata turhiin lukemisiin. Niinpä aloin paahata.

Kirjan nimi on Rees Howells, esirukoilija. Kyse ei ole siis politiikasta, joka muistelmissaan redusoi omia lehmänkauppojaan. Kirja on voimallista todistusta Jumalan väkevästä teosta hiljallekiväisyyteen Rees Howellsin elämässä. Lukija saa havaita, miten suuria asioita Jumala voi tehdä yhden ainoan Hänelle kokonaan autantuneen henkilön kautta. Rees Howellsin voi hyvin soveltaa Raamatun sanaa: Muistakaa johtajianne, jotka ovat puhuneet teille Jumalan sanaa; katsokaa, kuinka heidän vaelluksensa on päätynyt, ja seuratkaa heidän uskoansa (Hebr. 13:7).

Meillä saattaa olla käsitys, että asiat menevät silloin huonosti, jos joudumme turvautumaan viimeisenä oljenkortena rukoukseen. Se on juuri päinvastoin. Asiat nimitäin menevät huonosti siksi, ettei ensimmäisenä ole tehty kaikkein tärkeintä eli rukousta!

Maan mahtavat luulevat, että heidän kansliostaan ja päämajastaan johdetaan maailman tapahtumia. Kun lukee Rees Howellsin elämästä, saa riemuiten todeta, että voitot saavutetaan rukouksen kautta ja Jumala johtaa valtaistuimeltaan kansojen kohtaloita. Walesin raamattokoulussa rukoultiin Pyhän Hengen johdossa toisen maailmansodan aikana sotatapahtumien puolesta. Ensin saavutettiin voitto rukouksisteluissa, ja sen jälkeen sotarintamalla näkyivät tulokset. Tiedossa siis mielenkiintoista luettavaa sotakirjoja ahmiville miehienköläillekin.

Meni hartaus vähän mainoksen puolelle. Mutta se on onneksi vartaa, että kirja ei yleistele ihmisen erinomaisuutta, vaan korottaa Jumalan kunniaa ja valtasuuruutta.

Veikko Hytti

Kirjoittaja on Keski-Porin seurakunnan kappalainen

Lämpimäismyyntiä Pihlavassa

Pihlavan seurakunnassa valmistetaan talkoovoimin mm. leivonnaisia ja laattikoruksia, jotka myydään perjantaisin klo 9 - 12 pihlavassa, joka löytyy Pihlavan seurakuntatalon kyljestä. Pihlavassa on myös kotioisa kahvipöytä.

Ruoka ja leivonnaiset valmistetaan talkoilla joka torstai. Suurin osa ruokatarvikeista saadaan lahjoituksina. Emäntinä vuorottelevat Mimmi Heinonen ja Tuula Viitanen. "Apun tulee kuka kulloinkin ehtii", kertoo Mimmi Heinonen.

Hänen mielestään pihlavalaista ovat olleet ihastuksissaan, kun ovat voine ostaa kotitekoista. Lisäksi kuluvana syksynä on virittely muutakin talkoitoimintaa: miesporukalla on maalattu ja koristeltu katuhaaroja ja muitakin kätten töitä valmistuu.

Diakonissa Kirsti Korpelan mielestä pihlavan perjantaisin myyntitapahtumiin on saatu Mummun Kamarin tyylisiä tunteita. Pihlavan tullaan myös viihtämään ja juttelemaan eikä pelkästään lämpimäsotoksille. Niin puutöstä kuin ruokatarvisten saatu tulo käytetään diakoniatyön tarpeisiin Pihlavassa.

Suuri osa lämpimäismyyntien raaka-aineista saadaan lahjoituksena. Tällä kertaa on työn alla saavillinen silakkoita. Urakkaa hoitelevat mm. Marjatta Suominen (takana) sekä Tiula Valli ja Eila Blomster.

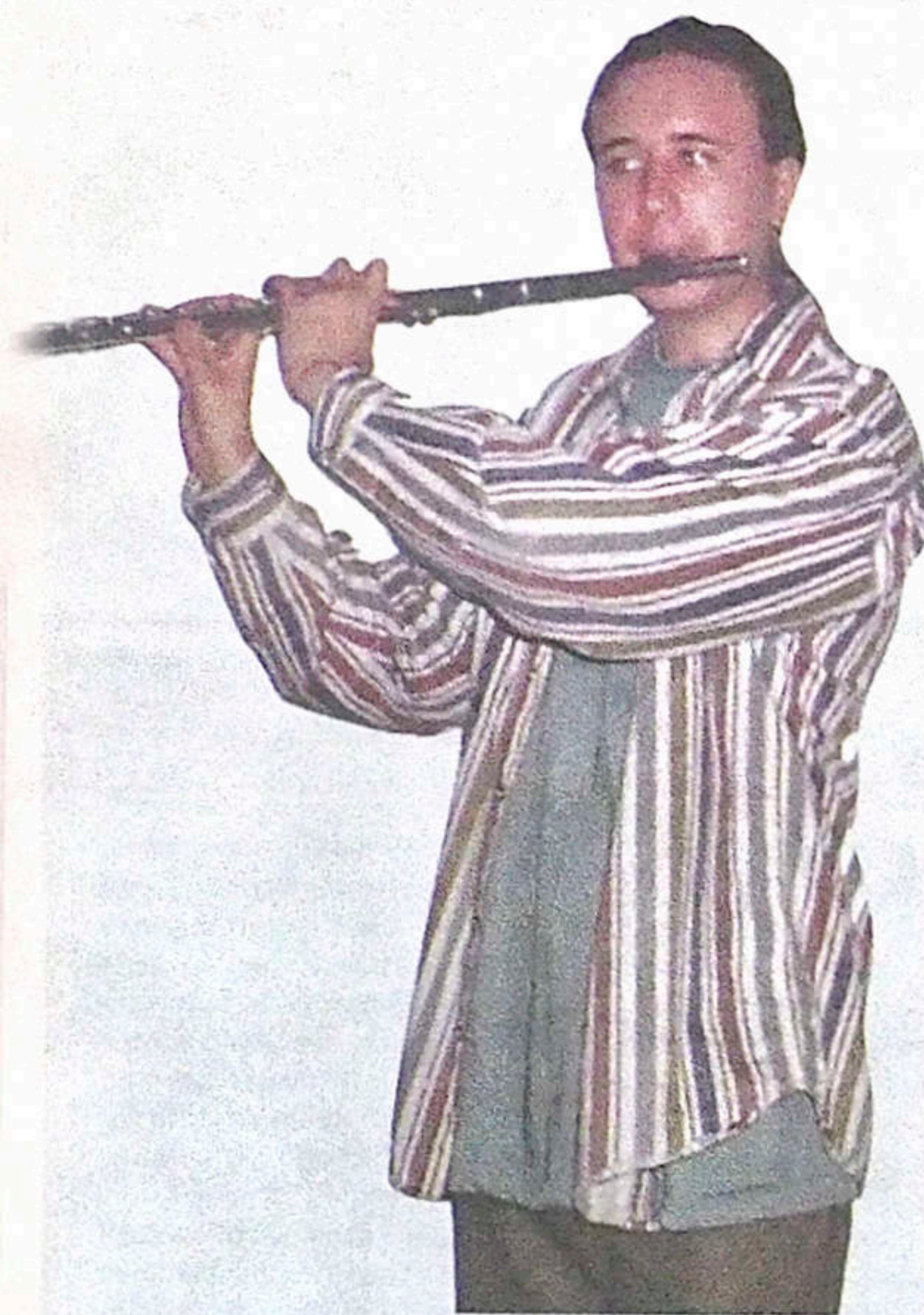
Ruokapankki kaipaa joulupusseihin tavaraa

Porin seurakuntayhtymä on jakanut ruokapankkien kautta kuluvana vuonna jo lähes 10000 ruoka-avustusta. Apua on hakenut yli 1600 porilaista taloutta.

Hyvinä jatkeena ruokapusseihin ovat olleet perunat, porkkanat ja leivät, joita on

saatu lahjoituksina. Diakonias-keskus toivoo saavansa ruokakassien täytettä lahjoituksena jatkossakin ja erityisesti nyt, kun joulunajan avustuksia suunnitellaan.

Ruokapankin avustustili on Porin Seudun Osuuspankkiin tilille nro: 570002-113845.

Teemu Huuononen on huiluneen esiintynyt Keski-Porin seurakunnan tilaisuuksissa tämän tästä.

Huilunsoittajan harrastuksesta haaveiden ammattiin

Teemu Huuononen, viime kevään abiturientti, on jo useiden vuosien ajan soittanut huilua seurakunnan tilaisuuksissa. Yhdeksäntoistavuotias Teemu on ennätänyt esiintyä jo mm. Keski-Porin, Teljän ja Ruosnien kirkkoissa sekä monissa pienemmissä paikoissa kuten Isojoenrannan seurakuntakodissa ja Toejoen pappilassa.

Teemu kuuluu myös kahteen nuorisobändiin. Toinen niistä on gospelhenkistä musiikkia esittävä Majesty, jolla on ollut jo runsaasti esiintymisiä eri kirkkojen nuorisotilaisuuksissa. Oman koulun jazzbändissä Teemun ura on kestänyt puolisen vuotta.

Esiintymisiä ei vielä varsinaisesti ole ollut, paitsi kerran omalle koululle.

"Pidän musiikista, jota bändeissä soittamme", Teemu ylistää. "Ei ainakaan tarvitse esiintyä yksin".

Kirkon tilaisuuksissa Teemulla on ollut tapana soittaa klasista barokkityyliä musiikkia, kuten Bachia. Taustalla säestävät korkeintaan urut.

Innostus huiluun jo ala-asteella

Teemu aloitti huilun soiton vakavasti kahdeksan vuotta sitten Palmgren-opistossa, jossa hän edelleen jatkaa opiskeluaan.

"Innostus huiluun alkoi tosin koulussa jo ala-asteella, kun soitimme nokkahuilua musiikkitunneilla", Teemu kertoo.

"Lähes siitä lähtien olen käynyt huilutunneilla. Aikaa, eikä kovin suurta mielenkiintoakaan, ole muille harrastuksille enää riittänyt. Musisoijan viikkoon kuuluu ennen kaikkea paljon harjoittelua."

"Palmgren-opistolla viikko sisältää huilutunnin lisäksi teoria-, orkesteri- ja pianotunteja, joista viimeksi mainittu on minulla sivuaineena", Teemu luettelee.

Kohta hän vielä lisää, että on jossain välissä käynyt vuoden verran kitaratunneilla.

"Sekä Majesty että jazz-bändi harjoittelevat kerran viikossa, vaikka harjoituksia saisi olla useimminkin."

Armeijan soittokuntaan

Näin kirjoitusten jälkeen, kun jatko-opiskelut eivät vielä ole alkaneet, on Teemulla runsaasti aikaa niin harjoitteluun kuin muuhunkin ajanvietteeseen. Tulevaisuuden suunnitelmia ei nuorelta mieheltä myöskään puutu. Teemu nimittäin aikoo mennä ensi vuoden heinäkuussa armeijan soittokuntaan Lahteen, jonka jälkeen hän pyrkii konservatorioon jonakin päin Suomea. Eli niinkuin armeijassa opetetaan, huilua ei jätetä, vain kaveriako se oltu...

"Kyllä huilunsoitto on ehdottomasti enemmän kuin pelkkä harrastus. Mikäpä olisikaan parempaa kuin musiikkiin liittyvä tulevaisuuden ammatti."

Siina Repo

Tärkeää, että ISÄ HUOMAA!

"Haluaisin, että lapseni ovat onnellisia siinä, mihin ryhtyvät." Porilainen Jari Multisilta, nuori isä, miettii lastensa tulevaisuutta.

Lapset ovat vielä pieniä, mutta kasvattamisesta puhuttaessa voi tähtyä eteenpäin. Runsaan viisi vuotta sitten miehen elämä muuttui esikoisen syntyä. Oma vapaa-aika hupeni, tilalle astui isyys. Päivät Teija ja Jari Multisillan perheessä ruvettiin rytmittämään vauvan mukaan.

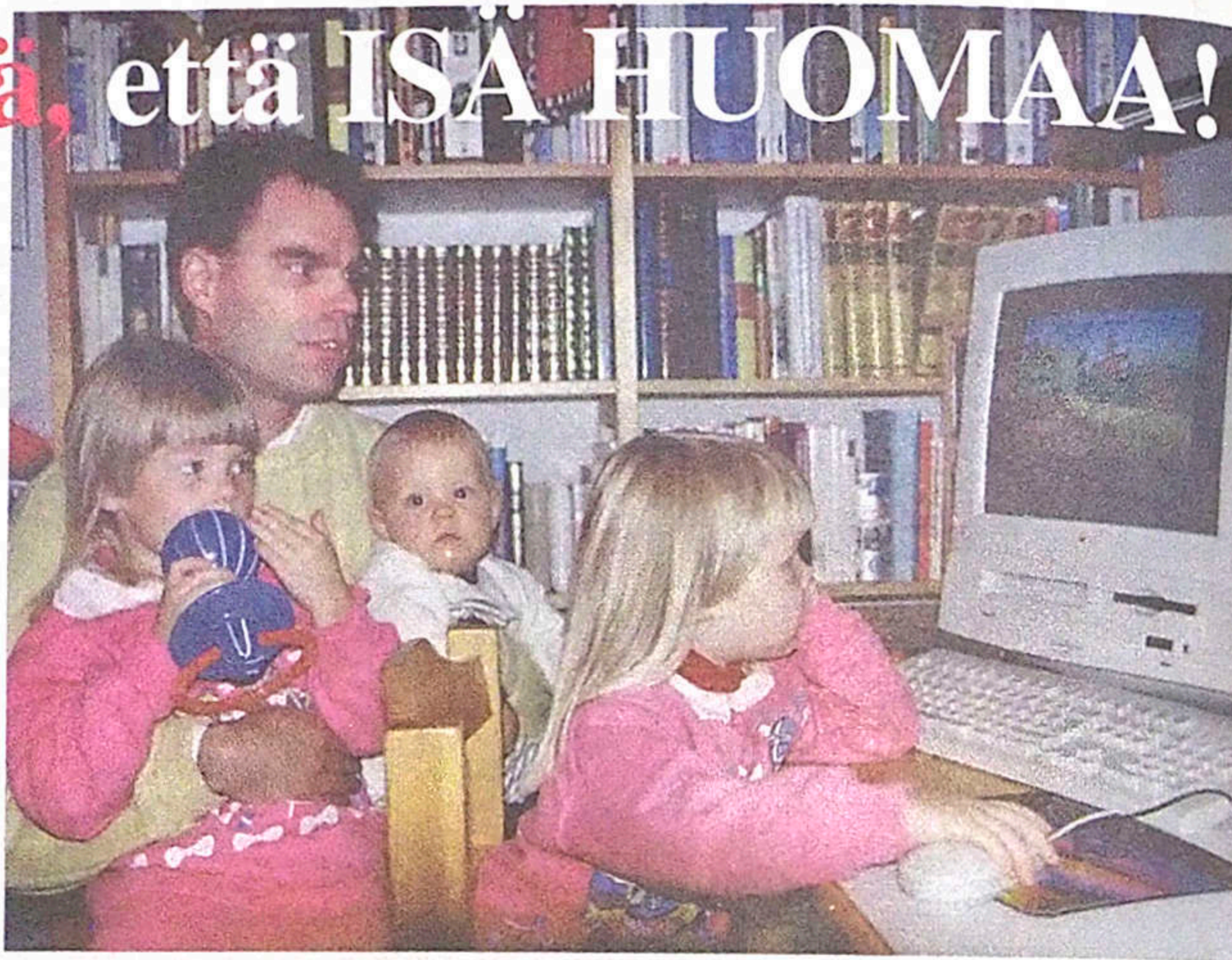
Perhe on Multisillalle asioista tärkein. Hänen ei tarvitse miettiä listatessaan elämänarvoja järjestykseen. Työelämän haasteet eivät ole arvoittomia nekään, mutta toiseksi jäävät. Perheen muodostavat vanhempien lisäksi Jenni, 5 vuotta, Hanna, 3 vuotta sekä Joonas, 7 kuukautta.

Tyttöjen isän roolin lisäksi on alkanut opettelu pojan isäksi. Jari Multisillasta on tuntunut "oikein kivalta olla tyttöjen isä". Niinpä mielessä kävi kuopusta odottaessa, että mitenkään sitä mahdollisen pojan kanssa? Saatuaan vastasyntyneen syliinsä hän oivalsi oitis, että kyllä hän tämän pojan isänä osaa.

Elämyksiä isä ja tyttö -leirillä.

Multisillan perheessä miehenpainuista kokemuksia ovat olleet isän ja tyttärien yhteiset leirit. Tampereen seurakunnan ideomat viikonlopuot ovat keränneet tyttöjä isineen yhteiselle leirinuotiolle jo yli kymmenen vuoden ajan. Silloiset tamperealaiset, 3-vuotias Jenni ja Jari-isä, leireilivät ensin kaksistaan, seuraavana vuonna mukaan pääsi myös parivuotias Hanna.

"Tärkeää leireillä ovat elämykset. Kun istutaan yhdessä laulamassa, että tuli räiskyy nuotiossa. Oleellista on myös isän ja tyttären osallistuminen yhteisiin leirirutiineihin, niin lipunnostoon, uintiin kuin iltopalaankin. Sunnuntain kirkossa-

Jenni, 5 vuotta, ja Hanna, 3 vuotta, käyttävät jo sujuvasti tietokonetta, joka Jari Multisillan mielestä on kuin mikä tahansa kodin kone. Pikkuveli-Joonasta ei tietokone vielä kiinnosta.

käynti kuuluu hienoihin muistoihin."

Kuluneena kesänä leiri jäi väliin. Takaisin kotiseudulle Porin muuttaneella perheellä on jälleen vauvaperheen rytmi. Eikä täällä kyseisiä leirejä ole järjestettykään.

Ehkä ensi vuonna Porissa?

Porinkin isä-tyttö -leirit tekevät tuloaan. Multisilta on keskustellut asiasta pastori Pertti Hannuksen kanssa ja siitä on puhuttu seurakunnan työntekijöiden keskuudessa. Mahdollisesti jo ensi kevään ja kesän vaihteessa suunnitelma toteutuu.

Tampereella lähdettiin liikkeelle miesporukassa, idean keksijänä kiitellään erityisnuorisotyöntekijä Asseri Nybergiä. Myös Porissa on tarkoitukseksi, että isät osallistuvat järjestelyihin. Isien ja tyttöjen yhdessäolon tärkeyttä halutaan korostaa. Onhan havaittu, että monien hyvin pärjääneiden naisten taustalta löytyy hyvä isäsuhde.

Kasvatusperinteet vaikuttavat

Lapset ovat rikastuttaneet Jari

Multisillan elämää. Hän näyttää tyytyväiseltä kertoessaan, mitä kaikkea jo voi tehdä yhdessä tyttöjensä kanssa. Viime talvena nämä oppivat hiihtämään ja luistelemaan, isän pitää vain muistaa pysyä lasten tahdissa. Kirjat kuuluvat yhteisiin asioihin. Iltaadun lukee äiti tai isä, päivällä kirjojen maailmaan vie hoitaja.

Television katselua perheessä on onnistuttu kontrolloimaan, mutta tietokonetta isä kiittelee tyttöjen käyttävän sujuvasti. "Tietokone on työväline, kuin mikä tahansa kodin kone", tiivistää hän vastaukseksi julkisuudessa käytyyn keskusteluun tietokoneen ja lapsen suhteesta.

Matematiikkaa sekä multimediala Porin Korkeakoulussa opettava tekniikan tohtori on mielissään lastensa luonteavasta asenteesta tietokoneeseen.

Kasvatustoppaisiin Multisilta ei juuri ole perehtynyt. Hän sanoo kyllä arvostavansa myös niitä, mutta arvelee kuitenkin jokaisen lapsen olevan yksilö, niin että yleispäteviä ohjeita on huono antaa.

Kasvatusperinteiden hän arvelee lähtevän paljolti omasta lapsuudesta. "Tässä isän roolissa kantaan mukanaan sitä, millainen oma isä on ollut. Painopistehän oli silloin niin kovin eri-

lainen. Nyt monet isät ovat hyvin aktiivisia ja osallistuvat toisiin."

Osaisipa opastaa ja kannustaa

"Miten osaisi opastaa lapsia niin, että he eivät sekaantuisi mihinkään huonoihin porukoihin?" miettii hän monen muun vanhemman tavoin. Myönteisellä kannustuksella Multisilta arvelee olevan suuren merkityksen.

Kannustaa pitää niin harrastuksissa kuin koulussakin, eikä yksilöllistä aikaa lapsen kanssa saa unohtaa. Arvokasta on myös aikuisen antama palaute. Kun isänpäivänä laulaan herätelyle sankarille lahjoitetaan itse askeleita kortteja, on "tärkeää, että isi huomaa!"

Kolminkertainen isä sanoo viikoittain törmäävänsä virheisiin. Täydelliseksi kasvattajaksi ei pääse itseään tuntemaan. Välillä kotona huudetaan ja sitten taas pyydetään anteeksi.

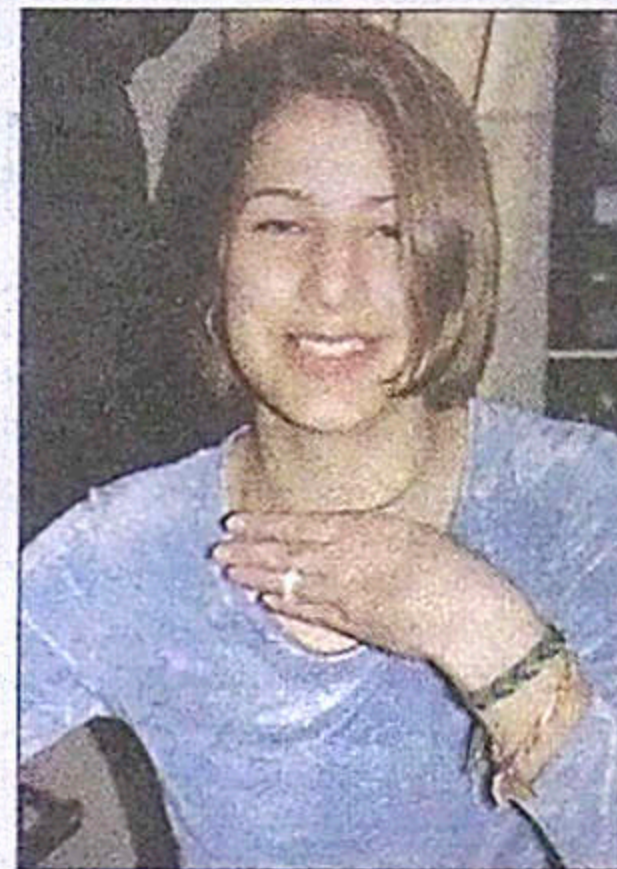
Onnellisuutta lapsille heidän omassa pyrkimyksissään toivova Jari Multisilta luottaa yksinkertaisesti tuoteen: "Olemalla lapsen kanssa oppii tuntemaan hänet."

Teksti Kristiina Ahtola
Kuva Maija-Leena Seppälä

Millä mielellä kannat ristiäsi

Sirpa Jokinen

Taru Huokkola

tyylissä koru, joka sopii niin arki- kuin juhla-asuihinkin.

Taru Huokkola

Pidän ristiä aina kaulassani. Se on rakkauden koru, jonka olen saanut rippilahjaksi kummiltani. Se on uskon merkki, muttei mikään onnen amuletti. Minulle se muistuttaa siitä, että Jeesus on kuollut ristillä meidän kaikkien puolesta. Saan siitä tunteen, etten ole yksin. Risti on koruna kaunis, mutta esimerkiksi korvassa roikkuvana se ei mielestäni enää muistuta sen perimmäisestä ajatuksesta.

Pirjo Paukkunen

Minulla on useampia ristejä, joita käytän. Tällä kertaa kaulassani oleva koru ei ole minulle erityisen rakas, sillä olen osittanut sen itse. Korun risti ja sen ympäriellä oleva maapallo on kansainvälistä diakoniatyötä tekevä Kirkon Ulkomaanavun logo. Työskentelen itse kyseisessä yhteisössä, ja tämä koru muistuttaa ristin globaalisuutta.

Suru jäädyytti koko elämän

Martta-Liisa Pentsisen aviomies Mauno Pentsinen kuoli lyhyen aikaa sairastettuaan sydänkohtaukseen keuhkokuumeella 1996. Nyt runsas vuosi kuoleman jälkeen kodissa on edelleen tyhjä paikka, kysymyksiä joihin ei saa vastausta, surua ja nöyrää luopumista, mutta myös hiljaista kiitosta hyvästä yhteisestä elämästä ja iloa lapsista ja lapsenlapsista. Elämä jatkuu.

Touhukas emäntä keittää kahvit, kertoo pahasta ihottumasta, joka surun myötä on puhjennut rajuna käsiin.

Välillä silmät täydyvät kyynelillä, sitten taas kasvot kirkastuvat ja hymy täyttää huoneen.

"Olen syntynyt Karjalassa samoin kuin miehenikin oli. Hän oli luonteeltaan minun vastakohtani: hiljainen, hillitty ja rauhallinen."

Olohuoneen pöydällä palaa kynttilä valokuvan vieressä. Kuva on otettu talvella Nilsin Aholansaarella Paavon pirtissä. Siinä Mauno Pentsinen is-

tuu pirtin penkillä takanaan pieni ikkuna, josta avautuu talvinen maisema, puhdas valkoinen lumimetsä.

Olin eksynyt lammasta

Elämäntoverin poismeno, yksinäisyys ovat edelleen kipeitä asioita. Martta-Liisa Pentsinen kertoo vasta hiljattain opineensa jälleen itkemään ja nauramaan.

Aluksi suru ja ikävä jäädyytti tunteet, koko elämän.

"Kuoleman jälkeisestä ajasta en muista juuri mitään. Kaikki maallinen, lehdet ja radio unohtuivat, eivätkä kiinnostaneet.

Minulla oli niin paha olla, että mielestäni vain räiskin ja paitsin kaiken aikaa. Olin tunteeton puupökökelö, joka oli kuin eksynyt lammasta."

Parhaina lohduttajina hän koki aluksi ystävät, jotka olivat myös itse kokeneet läheisen poismenoa. He neuvoivat häntä lähtemään entisten harrastusten pariin, koska yksinäisyydessä ajatukset pyörivät vain kehää, eikä kysymyksiin saa vastausta. "Minua on auttanut työ. Olen touhunut Sotilaskotisarissa. Mummun kamarissa ja missä milloinkin on apua tarvittu. Olen kokenut, että antaessaan saa."

Entiset yhteiset, rakkaat harrastukset ovat edelleen tärkeitä. Nyt tuntuu tärkeältä kulkea entisiä yhteisiä polkuja yksin. Lapin reissut yhdessä partiovanhempien kanssa, herättäjäjuhlamatkat ja käynnit kesämökillä lohduttavat nyt yksin jäänyttä, koska niihin liittyy yhteisiä muistoja, yhdessä ihailtuja, puhuttelevia maisemia ja yhdessä hyviksi koettuja ystäviä.

Rukous kantaa

Lasten ja lastenlasten läheisyys on nyt tärkeintä. Elämä jatkuu ja vielä on jotain tehtävää.

"Aluksi en voinut ottaa pieniä tunteita hoitoon, koska en kestänyt heidän itkuaan. Nyt

Ystävät neuvoivat lähtemään entisten harrastusten pariin. Elämä jatkuu ja vielä on jotain tehtävää, kertoo Martta-Liisa Pentsinen.

olen onnellinen, että voin parina päivänä viikossa olla heidän kanssaan. Heidän suhtautumiseensa elämään ja kuolemaan, taivaaseen ja enkeleihin on niin luonnollista."

Kerran viikossa Martta-Liisa Pentsinen kertoo käyneensä haudalla "puhelemissa". Samoin hän on istunut useasti kappelissa ja käynyt uudelleen

ja uudelleen lävitse hautajaiset. Hän on tuntenut, että esirukoukset ovat kantaneet koko perhettä. Rukous on nostanut myös katkeruudesta, joka unettomina öinä voi viedä ihmisen pimeyteen.

"Olen saanut moninkertaisesti kokea, että Jumala ei hylkää omiaan."

Johanna Keltto

SÄÄSTÄ SELVÄÄ RAHAA!

TILAA NYT ITSELLESI TAI JOULULAHJAKSI YSTÄVÄLLESI HYVÄ LEHTI HUIPUEDULLISEEN HINTAAN!

Kauneimmat käsityöt
*rusas ja monipuolinen käsityölehti neule- ja virkkausohjeita ristiäis- ja tilkkutoista ja paljon muuta
6 numeroa vain 159,- (etu 39,-, norm. 198,-)

Eeva

*tyylissä, värikäs, ajatusta kiinnostava ja ulkoasultaan houkutteleva Eeva on aidosti naisellinen lehti. 8 numeroa vain 198,- (etu 51,-)

Kauneus ja terveys
*Kauneus ja terveys on tyylikkäästi koottu tietopankki terveen elämän, tasapainoisen mielen ja edustavan olemuksen aiheista.
8 numeroa vain 198,- (etu 57,-)

Nyryikki ja perjantai
*suomalaisten viihdelukemistojen klassikot monien kirjailijoiden

laadukkaita kotimaisia novelleja ja jatkokertomuksia yhdessä vuosikerrassa on luettavaa yli 33 romaanin verran ilmestyvät joka viikko 13 numeroa vain 100,- (etu 74,-)

lisäkin ristikot
*tasokas ristikkolehti-klassikko visaisia tehtäviä vaativille kerran kuussa 9 numeroa vain 100,- (etu 43,-)

Matin helpot ristikot
* helpompia ristikoiden ystäville kerran kuussa 9 numeroa vain 100,- (etu 30,-)

Taskuristikko
*kerran kuussa kätevässä koossa 12 numeroa vain 99,-

Huom. Lahjatilauksista lähetämme paluupostissa lahjoittajalle lahjakortin. Tilaukset myös puh. 015 - 458 443

KYLLÄ KIITOS!

Tilaan seuraavat lehdet alkaen 1.1.1998:

☐ Kauneimmat käsityöt 12 kk (6 nroa) 159,-
☐ Nyryikki 3 kk (13 nroa) 100,-
☐ Perjantai 3 kk (13 nroa) 100,-
☐ Eeva 8 kk (8 nroa) 198,-

☐ Kauneus ja terveys 8 kk (8 nroa) 198,-
☐ Matin helpot ristikot 9 kk (9 nroa) 100,-
☐ lisäkin ristikot 9 kk (9 nroa) 100,-
☐ Taskuristikko 12 kk (12 nroa) 99,-

Laskutus tilausten alkaessa ☐ 1. erässä ☐ 2. erässä (yli 150,-)

Saajan nimi

Saajan lähiosoite

Postinro

Postitoimipaikka

Maksajan nimi

Maksajalähiosoite

Postinumero

Postitoimipaikka

Puhelin

Porin Kirkkosanomien

TILAAJAPALVELU

VASTAUSLÄHETYS SOPIMUS 52300/20

JUURILAHDETIE 28 52300 RISTIINA

Tilaajapalvelu maksaa postimaksun

Siina Repo

Ihmiset ovat samanarvoisia

"Jokainen ihminen on Jumalan luoma ja lunastama. Ihmisen elämä on ainutkertainen ja itsessään arvokas", näin miettii kehitysvammapastori Eija Mäkinen.

Jumalan luomistyön perusteella jokaiselle ihmiselle kuuluu ihmisarvo. Sitä ei voi kukaan antaa, ei perii, ei hankkia, eikä kenelläkään ole oikeutta kieltää sitä toiselta ihmiseltä.

Arki on kuitenkin toisenlainen. Me kokoamme lujia rakennelmia, joihin ei mahdu heikkous, ei vajavaisuus. Maailmamme pitää toimia kuin kone ja kysymyksiimme pitää löytyä vastaus. Kenen ehdoilla ja millaisin seurauksin rakennamme kauniiden ja rohkeiden maailmaa, mihin avuttomilla, toisen ihmisen tukea tarvitsevilla ei ole mitään asiaa?

Miksi meidän on niin vaikea hyväksyä erilaisuutta?

"Me varmaankin pystymme arvostamaan ja kunnioittamaan toisia ihmisiä ja antamaan heille elintilaa pitkälti sen mukaan, miten hyvin osaamme arvostaa itseämme.

On helpompaa nähdä toinen ihminen yhdenvertaisena itsensä kanssa silloin, jos tunnustaa omat vahvuutensa ja heikkoutensa, omat mahdollisuutensa ja rajansa. Silloin ei tarvitse vertailla, ei ainakaan väheksyä toisenlaista tapaa kulkea tämän elämän läpi."

Eija Mäkinen mielestä sääli vie häketeille. Se ei auta ketään, eikä se rakenna mitään. Sääli merkitsee aina

Kehitysvammaisenkin ihmisen tarpeet ja toiveet rakentuvat tutuista asioista, kuten kodista ja ystävistä, muistuttaa pastori Eija Mäkinen. Hänen seurakuntaansa ovat kehitysvammaiset ympäri Satakuntaa. Työhuone on Antikartanossa.

toisen ihmisen yläpuolelle asettumista. Tärkeintä hänen mielestään olisi, että jokainen ihminen kohdattaisiin tasavertaisena ihmisenä.

Ei paketti vaan ihminen

Kehitysvammainen ei ole paketti, vaan hän on ihminen, jonka elämän-

taidot ovat puutteellisia ja joka siksi tarvitsee koko elämänsä ajan mm. asumisessaan ja päivittäisissä toiminnoissaan toisen ihmisen tukea ja

apua.

"Kehitysvammaisen ihmisen elämä itsessään on kuin kenet tahansa ihmisen elämä. Hänen tarpeensa ja toiveensa rakentuvat tutuista asioista: kodista, perheestä, koulusta, ystävistä, työstä ja vapaa-ajan harrastuksista.

Ihmisten tarpeet ovat samanlaiset, mutta elämisen muodot vaihtelevat sen mukaan, mihin kenelläkin on mahdollisuuksia. Vaikeastavammaisen ihmisen elämä muotoutuu erilaiseksi kuin hänen elämänsä, joka sijoittuu työelämään ja voi asua esimerkiksi asuntolassa."

Oikeus elää

Luomme omalla paikallamme, asenteillamme ja työllämme mahdollisuuksia myös vammaiselle ihmiselle elää arvokasta ja hyvää elämää.

"Tehtävämme on ihmisyyden nimissä huolehtia siitä, että kaikilla vammaisilla on mahdollisuus elää arvoistaan elämää ja että heidät kohdataan tasaveroisinä ihmisinä.

Nämä oikeudet kuuluvat niin ympärivuorokautista hoitoa tarvitseville kuin asuntoloissa

ja työelämässäkkin oleville vammaisille. Meidän on myös tuettava perheitä, joissa on vammaisia lapsia ja nuoria, että perhe jaksaisi tärkeässä kasvatustehtävässään."

"Ajattelen niin, että jokaisella ihmisellä tärkeä osa ihmisyyttä, ihmisarvoa on se, että hän tulee kuulluksi oman elämänsä tarpeissa."

"Tutustumalla kehitysvammaisiin meidän on helpompi oppia heitä ymmärtämään ja arvostamaan. Turhat pelot ja ennakkoluulot ovat siten voitettavissa", miettii Eija Mäkinen.

Johanna Kelto

Pyhäinpäivänä omaisten tilaisuuksia, musiikkia ja hiljentymistä

Omaisten tilaisuuksissa pyhäinpäivänä 1. marraskuuta muistetaan viime pyhäinpäivän jälkeen kuolleita. Ahlaisissa, Keski-Porissa, Pihlavassa ja Reposaaressa omaisten tilaisuus on klo 10 jumalanpalveluksen yhteydessä. Jumalanpalveluksissa luetaan kuluneen vuoden aikana kuolleiden seurakuntalaisten nimet ja sytytetään kynttilä heidän muistokseen.

Porin Teljässä ja Länsi-Porissa on eriliset omaisten illat, joissa muistokynttilät sytytävät. Pyhäinpäivän sanoman äärellä ollaan myös juhlapyhän muissa tilaisuuksissa.

Omaisten kirkkopyhä

Ahlaisten kirkko klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus, Jussi Jussila, Elvi Wiklund, kirkkokahvi.

Keski-Porin kirkko klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus, Tuija Kruus, Raili

Turtola, Keski-Porin Kirkkokuoro, Paavo Pitkäranta, Juhani Romppanen. Jumalanpalveluksen jälkeen on kirkossa mahdollisuus jäädä kahville ja hetkeksi keskustelemaan.

Pihlavan kirkko klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus, Kaisa Huhtala, Pertti Hietalahti, Pirkko Nyqvist, Pihlavan kirkkokuoro. Ohjelmallinen kahvitilaisuus srk.salissa.

Reposaan kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Marja Hytti, Kaj Vartio, partiolaiset. Omaisten tilaisuus srk.kodissa. Marja Hytti, Kati Kohtamäki, Matti Pakkanen, sello

Pyhäinpäivän muut jumalanpalvelukset

Teljän kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Taina Saine, Pasi Viitanen, Teljän iltapäiväkuoro, joht. Heli Lehtonen.

Länsi-Porin kirkko klo 10 messu, Antti Koivisto, kirkkokuoro

Diakonialaitoksen Martintalo klo 15 ehtoollisjumalanpalvelus, Matti Positi, kanttorina Paavo Rusava

Omaisten ilta

Länsi-Porin kirkko klo 17

Teljän kirkko klo 18, Hannu Dietrich, Pasi Viitanen, Teljän Kamarikuoro,

ro, Anne-Marie Grundstén, Ulla Säilä, Sinikka Orjala, diakonijohdokunta. Kahvitarjoilun järjestää Porin Juhlapalvelu.

Juhlakonsertti

Reposaan kirkko klo 16 Reposaan kirkkokuoron 65-vuotisjuhlakonsertti. Kuoroa johtaa Kaj Vartio, uruisa Elvi Wiklund, puhe Marja Hytti. Ohjelma 20 mk.

Pyhäinpäivän vesper

Keski-Porin kirkko klo 17 pyhäinpäivän vesper. Keski-Porin kirkkokuoro, johtajana Paavo Pitkäranta, yksinlaulu Paavo Rusava, liturgia ja puhe Kari Erkkola, urut Juhani Romppanen.

Iltakirkko

Pihlavan kirkko klo 18 runoa ja musiikkia kynttilän valossa.

Hiljaisuuden messu

Metsäkappeli klo 18 Porin metsähautausmaalla hiljaisuuden ja surun messu. Musiikkia, hiljentymistä, rukousta ja ehtoollisen vietto. Messuun tullessasi voit sytyttää kynttilän omaisesi muistolle.

Pyhäinpäivä on juhla, jolloin näkymätön todellisuus tulee lähemmäksi. Kynttilä ilmaisee kaipausta ja rukousta.

KIRKKO sanomat

Julkaisija:
Porin ev.lut.seurakunnat
Päätoimittaja:
Kari Erkkola
Toimitussihteeri:
Maija-Leena Seppälä

Toimitusneuvosto:
Porin seurakuntien tiedotustoimikunta
Osoite: Hallituskatu 9 b,
PL 122, 28101 Pori
Puh. 6238 715

Ilmoitusmyynti: Juha Kiukkonen,
p. 5389 585
Ilmoitushinta: 5,00 + alv
Taitto: Väylä-Mediat Oy
Kustantaja: Kirkko-Mediat Oy

Yksityistilaus: 25 mk vuosikerta
Painatus: Loimaan Kirjapaino Oy
Jakelu: Porin Jakelukeskus
ja posti (Ahlainen)
Seuraava numero: 29.11.